

Rồng Á Châu Năm Canh Thìn 2000

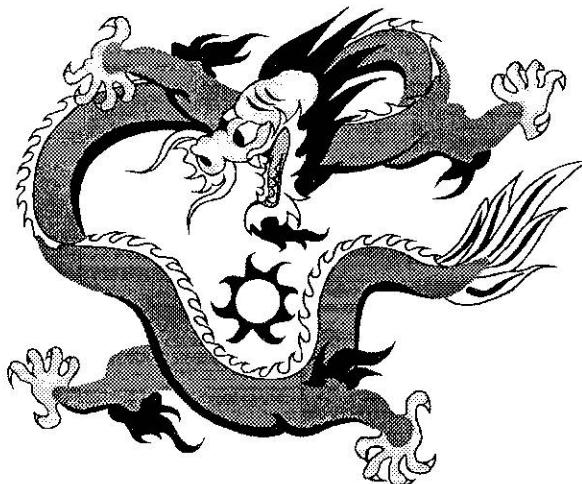
Và Quyền Làm Người Việt Nam Với Hà Nội

Tâm Tràng NGÔ TRỌNG ANH

(Nhân quyền là ánh sáng chiếu khắp mươi phương; nhưng muốn ánh sáng ấy lọt vào ngôi nhà đen tối Việt Nam, xin đồng bào phải tự tay mở cửa (dân tộc tự quyết, chính nghĩa quốc gia) đừng ỷ lại vào bàn tay bọc nhung quốc tế chính trị thuận nghịch, tốt xấu bất thường. Đó là điều kiện tiên quyết)

1. DIỄN BIẾN HÒA BÌNH VỚI BẮC BỘ PHỦ

Diễn biến hòa bình là một xu hướng, một công cuộc điều hợp hóa toàn cầu được thai nghén sau khi kết thúc đệ nhị thế chiến với hy vọng thành lập một thế giới hòa bình không còn cảnh mạnh được yếu thua, thôn tính nhau bằng quân sự. Để thực hiện mục tiêu này, lần lượt xuất hiện những tổ chức Quốc tế nhằm mục đích chế hóa mối tương quan giữa các nước: như Liên Hiệp Quốc với bản Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền (1948), hoặc Tổng thỏa hiệp mậu dịch quan thuế thế giới (Gatt, 1947) rồi sau này Mậu dịch thế giới (WTO) với Ngân hàng thế giới (WB) và Quỹ tiền tệ Quốc tế (IMF) v.v. Nói tóm lại diễn biến hòa bình là mô thức hữu hiệu nhất trong hy vọng thay thế mọi tranh chấp quân sự cục bộ bằng hợp tác kinh tế toàn cầu. Mô thức này được phổ biến mạnh mẽ kể từ ngày chế độ chính trị của Nga và các nước Đông Âu chuyển từ độc tài cộng sản sang



tự do dân chủ, biết tôn trọng nhân quyền. Mô thức này gặp khá nhiều trở ngại ở Việt Nam vì được đón nhận trên ba ý nghĩa khác nhau tạm gọi là diễn biến chờ thời, diễn biến lừa bịp và diễn biến trung thực.

I- Diễn biến hòa bình chờ thời là của đồng bào nhẹ dạ ngán đấu tranh với cộng sản. Họ nuôi hy vọng rằng chế độ cộng sản sẽ biến thể dần dần tức cởi mở và đổi mới tư duy theo thời gian nhờ những phương pháp bất bạo động ở hải ngoại như biểu tình, tuyệt thực, đối thoại, thông luận, giao điểm, hợp lưu hay giao lưu văn hóa v.v... Đó là những hành động đáng khen nếu Bắc Bộ Phủ Việt Nam là Đế Quốc Anh thời Gandhi để biết tôn trọng nhân quyền ngán phương pháp đấu tranh bất bạo động của dân bản xứ. Phương pháp hợp tác mậu dịch đối với cộng sản Việt Nam

là chấp nhận đặt lưỡi cày trước con trâu. Con trâu tượng trưng cho nhân quyền, tự do và dân chủ, còn lưỡi cày tượng trưng cho sự hợp tác mậu dịch quốc tế với nền kinh tế thị trường. Lưỡi cày thí nghiệm hợp tác đầu tiên của Tiến sĩ Stephen Young và Cụ Nguyễn Đình Huy gồm một số trí thức hải ngoại về Sài Gòn năm 1993 mong đối thoại hòa giải hòa hợp với Mặt trận Tổ quốc. Kết quả là lưỡi cày trí thức bị đuổi ngoại trừ cụ Huy vào tù. Lưỡi cày trí thức hải ngoại không quý bằng c. ph. theo lời Bác dạy. Vừa rồi tháng 3/1999, một vị sư ở Pháp cũng làm đơn xin đối thoại và hiểu biết với Ban Tôn Giáo của Mặt Trận Tổ Quốc, thiện chí của sư cũng bị cộng sản Việt Nam ăn cháo đá bát, khước từ mặc dầu xưa nay sư thiên tả và chống đối Cộng Hòa Miền Nam hết mình. Dòng Tu của sư chỉ có giá trị với một số ngoại nhân thờ Thượng Đế, đâu phải lưỡi cày mậu dịch mà cộng sản quý mến, thất bại là phải. Do đó tôi xin kết luận rằng mô thức diễn biến hòa bình bằng hòa giải hòa hợp, nếu không phải là đòn cùm đem gãy tai trâu, thì cũng là chuyện ngồi chờ sung rung, không thực tế. Ngay cả quy chế tối huệ quốc mà họ cũng

không dám lãnh vì đó không phải là quy chế dành cho đảng thất tín. Quy chế Tối Huệ Quốc chỉ cấp đặc quyền đặc lợi cho quốc gia nào chịu làm ăn buôn bán trung thực với Hoa Kỳ nghĩa là đề cao chữ tín trên thương trường tự do với những điều lệ dân chủ pháp trị, trong đó có luật lao động sòng phẳng với công nhân. Nói tóm lại, quy chế này giúp dân giàu nước mạnh, đưa các nước nhược tiểu lên hàng rồng Á châu. Biết vậy, nhưng Đảng vẫn không nhận quy chế này vì xưa nay quen với luật rừng bìp bợm tráo trở, chuyên xé mọi hiệp ước vừa mới ký trên thế mạnh vũ lực, đâu đâm ký với Hoa Kỳ trong thế yếu ngày nay. Ngoài ra Đảng không bao giờ chịu khó buôn bán làm ăn lương thiện mà chỉ thích xin vay mượn các ngân hàng quốc tế trên bình diện rút tiền chuyển ngân, nợ nần dân chịu. Nhưng dầu muối hay không Hà Nội cũng phải tuân lệnh cấm của Bắc Kinh nên tại Hội Nghị ở Tân Tây Lan vừa rồi họ đã cho biết mặt thật xấu xa của mình khi khuec từ gia nhập đạo quân bảo vệ hòa bình (peacekeepers) và tránh né Quy chế Tối Huệ Quốc dân chủ pháp trị.

2- Diễn biến hòa bình lừa bìp là của giới tư bản tài phiệt và tư bản đỏ/mafia. Chỉ có độc tài cộng sản và tài phiệt mới lợi dụng xu hướng diễn biến hòa bình bằng cái gọi là kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa. Kinh tế thị trường là lưỡi cày béo bở với WB, IMF và các ngân hàng cấp vùng còn trâu là cáo già với danh xưng định hướng xã hội chủ nghĩa. Đối với định hướng xã hội chủ nghĩa thì Nhân quyền là

biệt lệ nhân quyền tức nô lệ châu Á, dân chủ là dân chủ tập trung tức nô lệ tập trung, còn tự do là tự do bánh vẽ được ghi trong hiến pháp được thực hiện bằng tù đầy cải tạo. Diễn biến hòa bình kiểu này giúp Bắc Bộ Phủ Hà Nội vọng ngoại để chuyển ngan, buôn dân để bán nước. Họ rất sợ hai chữ cách mạng của dân chúng kiểu Đông Âu và Liên Xô. Để ngăn chặn làn sóng phẫn nộ họ dùng bon tuyen vận để cao tinh thần bất bạo động kiểu Gandhi hoặc khuyên đồng bào lấy tình thương xoa bỏ hận thù. Nếu dân thực sự nổi dậy thì đâu còn định hướng xã hội chủ nghĩa, đâu còn kinh tế thị trường tư bản mafia. Nói một cách khác, chính nhờ sự đứng lên làm cách mạng thực sự của đồng bào mà đất nước tái lập được sự ổn định chính trị tức thực hiện chế độ dân chủ pháp trị, củng cố nền kinh tế thị trường tự do. Nói tóm lại cuộc vùng dậy bắt buộc bằng bạo động của đồng bào Việt Nam rất thích hợp cho công cuộc diễn biến hòa bình trung thực của thiên kỷ 2000.

3- Diễn biến hòa bình trung thực của Liên Hiệp Quốc là công cuộc toàn cầu hóa mọi sinh hoạt, mở đầu những hoạt động kinh tế với những tổ chức Quốc tế như WB, IMF và các Ngân hàng cấp vùng, điều hợp kinh tế thị trường tự do theo những nguyên tắc mậu dịch quốc tế, bảo vệ quyền lợi người cho vay và người thiểu vốn, loại bỏ tính cách bảo hộ mậu dịch quốc doanh của chế độ độc tài. Những tổ chức Quốc tế giúp vốn này là những nước giàu bảo trợ trong đó có khối G-7 là quan trọng hơn cả và Hoa kỳ bỏ tiền nhiều nhất nên có tiếng nói mạnh

nhanh. Sau đây là những nét độc đáo của sự điều hợp kinh tế này:

1- Nền kinh tế điều hợp phải được đặt trên căn bản Luật pháp quốc tế dân chủ để nước mạnh không thể nào dùng bạo lực áp bức nước khác.

2- Nền kinh tế điều hợp phải được đặt trên căn bản Luật pháp quốc gia dân chủ để bảo vệ nhân quyền và tôn trọng tự do cho mọi dân trong nước.

3- Nền kinh tế điều hợp phải có một nền thông tin truyền thông hiện đại để theo dõi thị trường, âu đó cũng một vũ khí của người dân để phát triển và bảo vệ thực thi luật pháp dân chủ nghiêm túc.

4- Để tránh chiến tranh cục bộ giữa hai nước hay những nội chiến trong một nước. Những mầm tranh chấp cho do sự kỳ thị tôn giáo, sắc tộc hay ý thức hệ phải được giải quyết bằng sự điều đình nhân nhượng hòa giải với nhau (Ví dụ Kashmir, Ái Nhĩ Lan)

5- Liên Hiệp Quốc bảo vệ sự điều hợp kinh tế này bằng phương pháp hòa bình nhưng có thể can thiệp bằng vũ lực quân sự nếu xét có sự ngoan cố. (Ví dụ, Irak, Kosovo, Đông Timor). Do đó, đối với cộng sản VN lì lợm, tráo trở và ngoan cố, không chịu thay đổi đường lối, họ cứ thẳng tay tiếp tục đàn áp sắc tộc, tôn giáo và đảng phái ngày càng mạnh, thì biện pháp thích nghi nhất là sự can thiệp bằng biện pháp quân sự của Liên Hiệp Quốc để giải thể ngay lập tức chế độ. Và chính đây là sự lo sợ của tập đoàn Bắc Bộ Phủ, vì họ thừa biết rằng sự nổi dậy của đồng bào trong nước là cốt để bảo vệ cuộc sống, để bảo vệ quyền làm người,

là một phản ứng tự vệ sinh tồn rất chính đáng rất phù hợp với chính sách diễn biến hòa bình quốc tế.

2. NHỮNG HIỆP ĐỊNH QUỐC TẾ TÀN NHÂN

Dân tộc Việt Nam tiếp tục bị đe dọa dày vì cấp lãnh đạo lưu vong thiếu tinh thần dân tộc tự quyết, thiếu óc sáng tạo, ngồi đợi quốc tế bắt đèn xanh. Họ phó thác con em của thế hệ mai sau tiếp tục làm thân trâu ngựa để trả nợ tham ô dài dài cho chế độ hòa hợp hòa giải giữa cộng sản/mafia và quốc gia/vọng ngoại. Hiện nay cộng sản nợ quốc tế 64 tỷ, con số này tiếp tục gia tăng. Chúng ta đừng bao giờ quên lịch sử đau thương đầy máu và nước mắt của những hiệp định quốc tế cộng sản bất chấp quyền làm người Việt Nam. Pháp lý mạnh được yếu thua được lịch sử chứng minh:

Pháp lý do Hiệp Định Patenôtre 1884, buộc triều đình phong kiến giao đất nước cho chính phủ thực dân Pháp bảo hộ.

Pháp lý do Hiệp Định Sơ Bộ 1946, giúp cộng sản giao đất nước cho Liên Hiệp Pháp để tiếp tay cộng sản thẳng tay đàn áp các đảng phái và tổ chức quốc gia.

Pháp lý do Hiệp Định đình chiến Geneva 1954, hợp thức hóa việc cộng sản và Pháp chia đôi đất nước làm hai phần làm tiền đồn cho hai khối tự do và cộng sản.

Pháp lý do Hiệp Định chiến Paris 1973, cho phép Mỹ rút ra khỏi tiền đồn tự do trong danh dự và giao trọng cho tiền đồn cộng sản Việt Nam bành trướng trên toàn cõi Đông Dương.

Pháp lý rừng rú do Vũ Lực cộng sản được quốc tế đương

nhiên công nhận sau ngày 30-4-1975.

Những danh từ nhân quyền, dân chủ, tự do, giải thể, biến thể, dân tộc giải phóng, dân tộc tự quyết, hòa giải hòa hợp v.v... , ngoài ý nghĩa triết học cao đẹp của thức giả thế giới, được quốc tế xanh-đỏ chính trị sử dụng như những chiêu bài chính trị với mưu đồ tốt xấu tùy theo quyền lợi giai đoạn của họ - đương nhiên những chiêu bài nói trên thông thường được áp dụng một cách ngược ngại rất tai hại cho dân tộc Việt-. Đó là lý do tại sao Liên Hiệp Quốc năm 1990, nếu không có sự chống đối của cộng đồng VN hải ngoại, kèm với biến cố Thiên An Môn ở Trung Quốc, đã vinh danh Hồ Chí Minh, một tên trùm cộng sản khát máu hại dân nước, như một vĩ nhân thế giới!!!

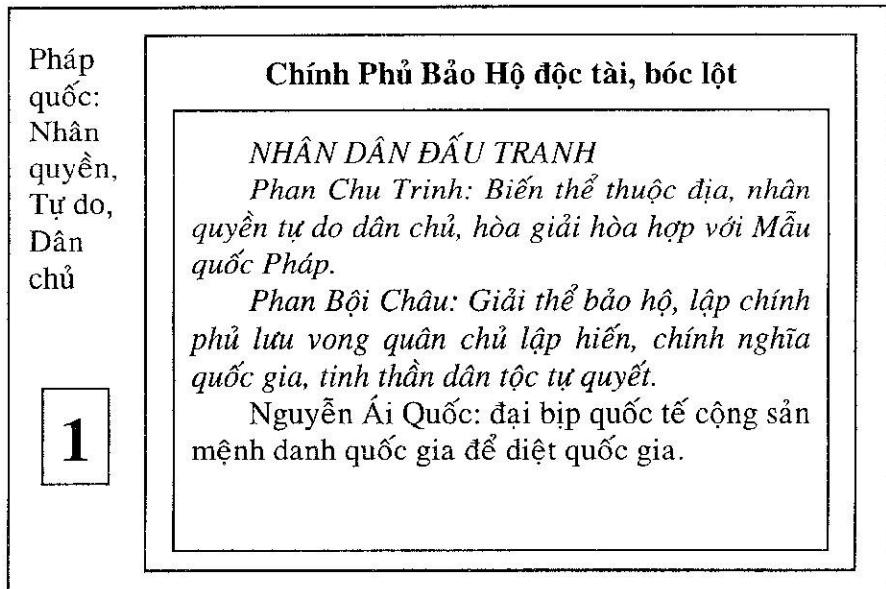
Để dễ trình bày vấn đề này,

vọng ngoại). Đây là một vấn đề từ ngữ luận (semantics), tức sự phân tích ý nghĩa danh từ được biến chuyển theo quá trình đấu tranh lịch sử của một nước quá khổn khổ vì mô thức chia để trị của bọn tuyên vận quốc. Khốn khổ vì đó là thân phận nô lệ một cựu thuộc địa của đế quốc thực dân Pháp chuyển sang cảnh ngộ dọa dày của một nước tôi tớ cho đế quốc cộng sản qua trung gian đảng cộng sản Pháp, không bao giờ có độc lập cả.

1* Trước 1945, Việt Nam thuộc địa Pháp.

Sơ đồ (1) tượng trưng cảnh ngộ lầm lùng này:

Cụ Tây Hồ Phan Chu Trinh chủ trương biến thể chế độ bảo hộ thuộc địa, xuất dương sang Pháp để tranh đấu nhân quyền và tự do dân chủ, hòa giải hòa hợp với Pháp mẫu quốc. Cụ Sào Nam



tạm chia các cụm từ ngữ nói trên, ra làm 4 loại ý nghĩa: 2 loại quốc tế (gồm quốc tế tư bản và quốc tế cộng sản) và 2 loại quốc gia (gồm quốc gia chính nghĩa, và quốc gia

Phan Bội Châu nêu cao chính nghĩa quốc gia và tinh thần dân tộc tự quyết, chủ trương giải thể, lật đổ chính phủ bảo hộ và thành lập chính phủ lưu vong bảo hoàng

với Kỳ Ngoại Hầu Cường Đế. Nguyễn Ái Quốc (tức Hồ Chí Minh sau này) mệnh danh quốc gia để làm nghĩa vụ quốc tế tay sai cho 3 loại cộng sản: Hết Pháp, rồi Nga, hết Nga rồi Tàu, hết Tàu theo tư bản Mỹ, mệnh danh quốc gia để tiêu diệt đảng phái quốc gia và mệnh danh dân tộc để giết chết tinh thần dân tộc tự quyết. Khi chưa nắm vững chính quyền thì đội lốt quốc gia để giải tán bịa đảng cộng sản. Khi nắm được chính quyền thì hiện nguyên hình cộng sản tay sai quốc tế diệt quốc gia.

2* Tháng 8/1941, Dân Tộc Tự Quyết và Giải Phóng Dân Tộc với Hiến Chương Đại Tây Dương. (sơ đồ 2)

Đại chiến thế giới II bùng nổ với sự ưu thế của phe Trục (Bá Linh-Đông Kinh-La Mã) làm bá chủ Âu Châu Bắc Phi và Đông Nam Á. Tháng 8-1941 Tổng Thống Roosevelt và Thủ Tướng Churchill bàn thảo về một Hiến Chương Đại Tây Dương để mang lại phương tiện giúp các quốc gia sống trong hòa bình an ninh và giúp mọi cá nhân sống tự do trên lãnh thổ họ. Bản văn chính thức được 21 quốc gia đồng minh lâm chiến ký ngày 1-1-1942 tại San Francisco. Dư âm Hiến chương này vang dội không những bên trời Âu mà còn đem lại sự nô nức đòi độc lập của các sắc dân thuộc địa ở Á Châu dưới hình thức Dân Tộc Tự Quyết hay Giải Phóng Dân Tộc.

Chiến Tranh Nóng, Đại Chiến Thế Giới II

2

ĐẤU TRANH GIÀNH ĐỘC LẬP

Toàn
Quyền
Đông
Dương

Phe chính nghĩa quốc gia: đòi dân tộc tự quyết

Phe cộng sản đội lốt quốc gia đòi dân tộc giải phóng

Hoàng Đế Bảo Đại bị lừa, thoái vị trao quyền cho cáo già Hồ Chí Minh

Hiến chương Đại Tây Dương chỉ là một chiêu bài chính trị để trấn an dân chúng Âu Châu đang bị Hitler đô hộ. Các dân tộc thuộc địa nghe được chuyện này bèn tranh đấu đòi độc lập làm khốn khổ các cường quốc. Vì tất cả là chiêu bài chính trị nên mặc dầu Hiến Chương Liên Hiệp Quốc ra đời tại Paris năm 45 nhưng vẫn không có dân nào được tự quyết hay giải phóng hết. Đông Âu bị Liên Xô xích

hóa và Việt Nam bị Pháp đô hộ trở lại với sự trợ giúp của cộng sản (Hiệp định Sơ Bộ 6-3-46). Dân tộc Đông Nam Á đứng lên đòi độc lập. Thanh niên tiền phong trong Nam, Thanh niên tiền tuyến ở Huế, sinh viên học sinh toàn quốc gia nhập các đoàn Giải Phóng quân (chưa bị cộng sản hóa) Nam tiến chống Pháp trong tinh thần dân tộc tự quyết với chính nghĩa quốc gia (chưa bị sa đọa vì viện trợ ngoại quốc). Thời ấy đâu cần mời bô lão họp hội nghị Diên Hồng để quyết định hòa hay chiến, đâu có chuyện ngồi chờ Mỹ bắt đèn xanh mới chống Pháp.

3* Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền 48 và Chiến tranh lạnh (sơ đồ 3)

3

CHIẾN TRANH LẠNH THẾ GIỚI

Chiến tranh nóng cục bộ VN

ĐỘC LẬP LỆ THUỘC (Nam VIỆT NAM)

Tiền đồn quốc tế phe tự do gồm:

Quốc gia Việt Nam với Quốc Trường Bảo Đại, (viện trợ Pháp), Dệ I Cộng Hòa với Tổng Thống Ngô Đình Diệm, độc tài, gia đình tri, (viện trợ Mỹ), Dệ Nhì Cộng Hòa với Tổng Thống, Nguyễn Văn Thiệu, độc tài quân phiệt. (viện trợ Mỹ)

MỆNH DANH ĐỘC LẬP (Bắc VIỆT NAM)

Tiền đồn quốc tế phe cộng sản, với Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, độc tài, đảng trị, tay sai Liên Xô và Trung Cộng, làm nghĩa vụ quốc tế bán nước buôn dân.

Hoa Kỳ có thâm ý muốn làm bá chủ thế giới bằng chiến tranh lạnh với chiêu bài nhân quyền với Tuyên Ngôn Quốc Tế Nhân Quyền. 1948.

Tuyên ngôn quốc tế nhân quyền là chiêu bài phục vụ cho chiến tranh lạnh, đối với dân tộc Việt là một gáo nước lạnh một sự lừa bịa vì quyền làm người Việt Nam để triệt để vắng bóng khi quân Pháp xâm nhập miền Nam năm 1945 và Hồ Chí Minh được cơ quan OSS Hoa Kỳ trợ giúp cho về miền Bắc. Từ đấy Nam Bắc chia đôi để làm hai tiền đồn đối lập gây cảnh cốt nhục tương tàn suốt nửa thế kỷ. Sơ đồ 3 tượng trưng sự phân chia đất nước làm hai tiền đồn do quốc tế quyết định để hâm nóng chiến tranh cục bộ tại Việt Nam tức Chiến Tranh Lạnh giữa các siêu cường.

Cả hai tiền đồn đều trên danh nghĩa quốc tế là độc lập nhưng chỉ bán độc lập mà thôi vì miền Nam lê thuộc vào viện trợ Pháp rồi Mỹ để bảo vệ khối Tự Do trong khi miền Bắc không bao giờ độc lập cả vì bản chất cộng sản là tay sai làm nghĩa vụ quốc tế cho Liên Xô.

Độc tài bao phủ dân tộc cho đến ngày 30-4-1975 Mỹ rút quân, cắt viện trợ, tắt đèn xanh chống cộng một cách tàn nhẫn, hy sinh đồng minh Cộng Hòa Miền Nam trong thế chiến lược kinh tế và chính trị toàn cầu của chiến tranh lạnh. Mỹ chịu nhục lùi một bước để mượn tay đỉnh cao trí tuệ Hà Nội gây chia rẽ làm tan nát khối cộng sản Nga-Tàu. Kết quả cộng sản VN xua quân chiếm miền Nam và thôn tính Cao Mèn tạo chết chóc tù đày cho hàng triệu sinh linh, gây hận thù triền miên.

3- LỆ THUỘC QUỐC TẾ HAY DÂN TỘC TỰ QUYẾT?, LỊCH SỬ CHỨNG MINH NHỮNG GÌ?

Tất cả các chế độ chính trị miền Bắc hay miền Nam đều lệ thuộc quốc tế. Các Hiệp định Geneva hay Paris đều do Pháp hay Hoa Kỳ chủ động được các cường quốc trong Liên Hiệp Quốc hướng dẫn. Các thành phần Việt Nam đối diện với nhau trong bàn hội nghị chỉ là những con cờ thí, một bên nhân danh quốc gia chống quốc tế cộng sản, bên kia mệnh danh dân tộc chống quốc tế tư bản. Vật tế thần vẫn là quốc dân Việt Nam luôn luôn làm nô lệ quốc tế. Chế độ cộng hòa Saigon vì lệ thuộc Pháp rồi Mỹ, nên đành chưởi thề đồng minh

khi họ bị bỏ rơi trong thế cờ thí xe chiếu tướng. Còn chế độ cộng sản Hà Nội đê tam quốc tế thì trên cẩn bản không bao giờ thương mến quốc gia Việt Nam cả. Vì toàn bộ hệ thống quốc tế cộng sản bị phá sản nên Bắc Bộ Phủ chạy theo Mỹ, và o bế thành phần quốc gia cũ hô to khẩu hiệu đoàn kết, hòa giải hòa hợp. Hiện nay mức nợ quốc tế lên đến 64 tỷ đô la nên Bắc Bộ Phủ Hà Nội sợ quốc dân nổi dậy tàn sát theo phương pháp Đông Âu nên khẩn thiết kêu gọi hòa giải hòa hợp với lập luận tâm lý làm vừa lòng vừa chính khách miền Nam vừa cán bộ miền Bắc. Miền Nam giận Mỹ phản bội nhưng nay Mỹ bất đèn xanh cho phép thân cộng và miền Bắc tuy thù Mỹ Ngụy nhưng nay vướng bùa mê đê la. Hai bên sẽ bắt tay hòa hợp để biến thể chế độ cộng sản (?) dưới ngọn cờ đỏ thắm máu chính nghĩa quốc gia. Cộng sản bỏ Điều 4 Hiến Pháp, chấp nhận đa nguyên đa đảng, tổ chức bầu cử tự do với sự giám sát quốc tế trong công cuộc diễn biến hòa bình lừa bịp.

Con đường đưa đất nước thoát khỏi thân phận nhược tiểu là con đường chính trị dân chủ và kinh tế thị trường nhờ công cuộc diễn biến hòa bình trung thực. *Chính nghĩa quốc gia trung thực phải dựa trên tinh thần dân tộc tự quyết.* Phải noi gương các nước xưa thù địch của Hoa Kỳ như Nhật, Đức, Ý và nay Nga và Đông Âu, họ trung thực đổi mới tư duy và cải mở thật sự, họ trung thực bằng cách từ khước lối sơn chủ nghĩa độc lập dân tộc quá khích độc tài độc tôn để hội nhập vào nền kinh tế và chính trị toàn cầu. Lịch sử chứng minh điều này:

Đức Nhật và Ý là những nước bại trận trong chiến tranh nóng nay trở thành là 3 siêu cường trong 7G, còn các nước Đông Âu và Nga tuy là những nước bại trận trong chiến tranh lạnh nay cũng bắt đầu khá dần nhờ biết tôn trọng chiến tranh lạnh nay cũng bắt đầu khá dần nhờ biết tôn trọng nhân quyền và tự do dân chủ. Những con rồng Á Châu với bộ óc già trưởng thiếu cởi mở nên phải học thêm bài dân chủ mới khá lại được. Quả thật, nếu thiếu nhân quyền, và tự do dân chủ thì làm gì có người dân cần cù hăng hái sáng tạo, mà chỉ có bầy cừu nghiện rượu, một tập thể chán đời. Không còn dân trí thì đâu còn văn hóa bốn nghìn năm để nói chuyện dân giàu, và với dân nghèo làm sao có nước mạnh. Nói tóm, trong công cuộc diễn biến hòa bình trung thực, phải giải thể chế độ cộng sản mới có thể hội nhập vào những cộng đồng thế giới và phát huy tinh thần dân tộc tự quyết được. Trái lại nếu chỉ cầu may chờ ngày chế độ biến thể để được hòa hợp hòa giải với họ là chờ ngày chế độ biến thể để được hòa hợp hòa giải với họ là vô tình giúp cộng sản thực thi diễn biến hòa bình lừa bịp với công an trong tay (theo mô thức Hun Sen). Họ sẽ bỏ điều 4 hiến pháp chấp nhận đa nguyên, đứng ra tổ chức bầu cử với những đảng phái do chúng ngụy tạo như thời 1945, nào là xã hội, đảng dân chủ, đảng lao động, hoặc thêm một số đảng mới cho hợp thời trang như đảng dân tộc hay đảng tự do v.v... Tất cả để cho cộng sản tiếp tục lừa bịp với luận điệu độc lập tự do hạnh phúc của cái gọi là tư tưởng Hồ Chí

Minh ngày xưa. Chấp nhận giải pháp này là khai trừ trí thức hải ngoại về hợp tác vì con em nào mà chịu nổi đỉnh cao trí tuệ của đảng. Nhưng quan trọng nhất là giải pháp này sẽ đem lại một trong hai hậu quả diệt chủng vô cùng tai hại sau này:

1/ Nếu phe thủ cựu thân Trung Cộng thắng thì chính phủ hòa hợp sẽ lãnh viện trợ Trung cộng (tức là Tối Huệ Quốc bậc nhì) để làm tiền đồn theo kiểu cộng sản Bắc Việt ngày xưa và tiếp tục buộc con em làm nghĩa vụ quốc tế thôn tính Đông Nam Á.

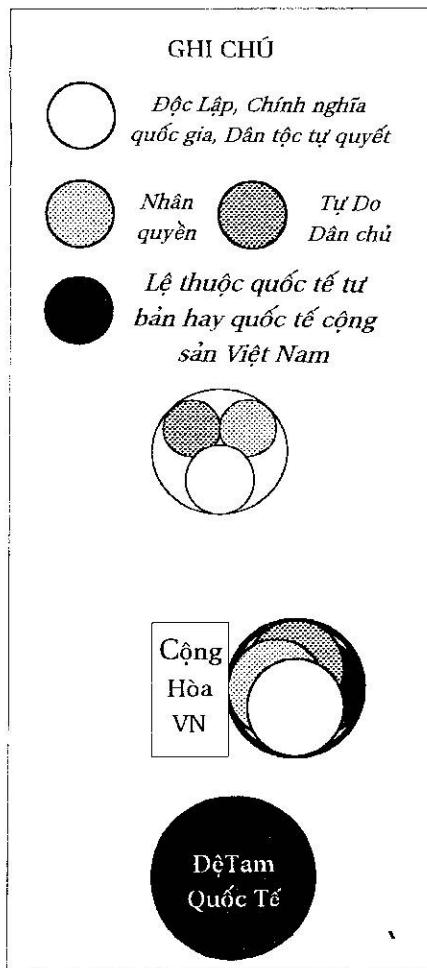
2/ Nếu phe đổi mới chống Trung Quốc thắng thì chính phủ hòa hợp sẽ lãnh viện trợ quốc tế để đưa xương máu con em ra làm tiền đồn chống Trung Quốc đồng thời đem mồ hôi nước mắt con em ra trả nợ tham nhũng công sản (hiện đã lên gần 64 tỷ đô la) và nợ tham nhũng hòa hợp trong tương lai.

4. ÁNH SÁNG NHÂN QUYỀN QUỐC TẾ

Một quốc gia độc lập ý tưởng trước khi lê thuộc hổ tương với các nước trên thế giới phải có chánh nghĩa quốc gia phù hợp với văn hóa dân tộc, đối ngoại có tinh thần dân tộc tự quyết, biết trọng công pháp quốc tế, đối nội biết tôn trọng nhân quyền, tự do dân chủ, nói tóm được sự tín nhiệm của người dân trong và ngoài nước.

Sơ đồ bên cạnh tượng trưng một quốc gia lý tưởng nói trên, đặc biệt không lê thuộc kinh tế hay quân sự với một cường quốc.

Sau đây là vòng tròn tượng trưng cho chế độ Cộng Hòa Việt



Nam ở miền Nam: Đó là một quốc gia độc lập trong khối gọi là tự do nhưng không mấy tự do, dân chủ cũng không mấy dân chủ, lại lệ thuộc kinh tế và quân sự khi Pháp khi Hoa Kỳ (lưỡi liềm đen trong vòng tròn) và có những hành động phản nhân quyền (ví dụ trường hợp các con rồng Á Châu). Tuyên Ngôn quốc tế nhân quyền có tác dụng để biến thể họ qua những cuộc bầu cử mới.

Cạnh đây là vòng tròn đen tượng trưng cho chế độ cộng sản Việt Nam. Bản chất của chế độ thực dân Pháp hay của Đệ Tam Quốc Tế cộng sản là không bao giờ biết nhân quyền, tự do dân chủ là gì. Đấu tranh để đòi hỏi họ thực thi nhân quyền, tự do dân chủ với họ là đối thoại với người

vừa điếc vừa đui. Tác dụng của bản cáo trạng của Liên Hiệp Quốc do ông Abdelfattah Amor thực hiện trong tháng 10/98, tuy không biến thể được chế độ nhưng trợ giúp cho một cuộc giải thể căn bản trong tương lai do sự vùng lên quật khởi của dân tộc tự quyết. Ông Võ Văn Ái Phó Chủ tịch Liên Đoàn Quốc Tế Nhân Quyền, thấy rõ trường hợp đặc biệt của Việt Nam, một trong vài nước cộng sản mafia cuối cùng, nên kiêm luôn Chủ tịch Ủy Ban Bảo Vệ Quyền Làm Người Việt Nam. Danh xưng đặc biệt nói lên sự kiện không có chuyện vi phạm nhân quyền thông thường tại Việt Nam mà là một hiện tượng quái gở: Cộng sản mafia không chấp nhận dân Việt Nam có quyền làm người. Do đó, chúng ta ở quốc ngoại cần phải chuyển lửa về để tạo một cuộc dân tộc nổi dậy đốt cháy chế độ nhà tù.

Xin quý đồng hương ty nạn đừng lầm cụm từ quốc tế nhân quyền với quốc tế chính trị và xin nhớ thêm rằng không bao giờ quốc tế chính trị ủng hộ một quốc gia độc lập theo chủ nghĩa tự cô lập và cực đoan bài ngoại đã dành, cái đó dễ hiểu; nhưng quốc tế chính trị vì quyền lợi kinh doanh, chỉ cần một chế độ có đôi chút tự do dân chủ là đủ. Họ rất sợ một chính phủ mạnh, một con rồng Á Châu thật sự. Từ lâu họ ngăn chặn mọi cố gắng của dân Việt để thực hiện một chế độ có tinh thần dân tộc tự quyết, có chính nghĩa quốc gia và có khả năng tạo sự đoàn kết dân tộc. Con rồng Việt Nam được quốc tế cho phép phải là một con rồng cộng sản biến thể thành rồng con. Nhưng một số quốc tế chính trị

ngày nay bắt đầu thấy rõ: Rồng công sản Việt Nam không bao giờ biến thể thành rồng con mong muốn để hợp tác kinh doanh, mà lui tới vẫn là rồng ngu, quá ngu, cực kỳ tham nhũng và phá hoại. Con rồng VN tương lai phải cần sức mạnh trí tuệ của thế hệ trẻ VN hải ngoại. Họ chỉ cần giải thể đỉnh cao trí tuệ Hồ Chí Minh là có đất dụng võ ngay. Nhưng con rồng VN có lớn mạnh được không, việc này phải tùy thuộc vào trình độ nhân quyền, tự do, dân chủ và tự quyết của chế độ. Cái chết của nhà văn Nguyễn Tường Tam là một tiếng chuông cảnh tỉnh cho những ai quên tinh thần dân tộc tự quyết. Nhưng tiếc thay, đó chỉ một tiếng nổ trong sấm mạc trước sự thờ ơ hay dị ứng của đồng bào vọng ngoại. Đồng bào tha hương ngày nay đánh mất tinh thần Diên Hồng, quên lời thề Lũng Nhai, quên sức mạnh dân tộc tự quyết để ý y vào tuyên ngôn quốc tế đòi cộng sản thực thi nhân quyền cho người dân Việt Nam. Trên lý thuyết thì hay nhưng thiếu thực tế tại Việt Nam. Không thực tế vì Bắc Bộ Phủ có biết gì về nhân quyền mà đòi họ thực thi. Xin bối thí cái mà họ không có là mặc mưu tuyên vận để kéo dài quốc nạn triền miên. Đối với cộng sản, nhân dân là người máy, là nô lệ, là vô danh, không phải người.

Hơn nữa đồng bào phải nhớ rằng mặc dầu có tuyên ngôn quốc tế nhân quyền rầm rộ nhưng tại trụ sở Liên Hiệp Quốc cờ diệt chủng của chế độ Pol Pot vẫn ngạo nghễ bay gần 20 năm (từ 1975 cho đến 1993). Ngoài ra Liên Hiệp Quốc đã bao lần lâm le vinh danh Hồ Chí Minh và kể

từ 1945, chỉ công nhận ở Việt Nam ba chế độ chủ trương diệt Quốc dân đảng và Phật giáo Hòa Hảo tức hai kẻ thù quyết liệt nhất của cộng sản Việt Nam. Đó là:

1- Chế độ Việt Nam thuộc địa Pháp.

2- Chế độ cộng sản quốc tế Việt Nam.

3- Chế độ Cộng Hòa Miền Nam độc tài lệ thuộc quân sự và kinh tế Mỹ, kỳ thị tôn giáo và đảng phái quốc gia.

Nói tóm, tất cả phù hợp cho mô thức tiền đồn chiến lược của chiến tranh lạnh thế giới, một mô thức độc hại tàn sát và gây chia rẽ diệt chủng ba nước Việt Miền Lào bằng chiến tranh cục bộ. Những đấu tranh của dân chúng chống độc tài miền Nam được Hoa Kỳ lợi dụng trong chiến lược toàn cầu. Họ dùng khố nhục kế hy sinh cả danh dự mình và đồng minh Việt Nam để đại thắng, phá tan khối cộng sản qua trung gian đỉnh cao trí tuệ Bắc Bộ Phủ Hà Nội. Rất tiếc, bài học này chưa được thuộc nên một số trí thức tỵ nạn ngày nay khi thấy Mỹ bật đèn xanh bèn chủ trương hòa giải hòa hợp đa nguyên đang đảng, mong được hồi hương ứng cử với sự hủy bỏ điều 4 Hiến Pháp 1992.

Xin thưa với đồng bào rằng: Hiến Pháp Việt Cộng 92 trừ bỏ Điều Bốn Độc Đảng tức trở lại Hiến Pháp Việt Cộng 45 của đại bíp Hồ Chí Minh được trang trí bằng hai đảng ma bị khai tử năm 92 (Xã Hội và Dân Chủ). Nay mai tư tưởng Bác Hồ hướng dẫn chính khách ty nạn hòa giải hòa hợp hồi hương lập đảng cờ mới cho Bắc Bộ Phủ dưới là cờ đỏ 45. Do đó, chiến dịch tuyên vận nhồi sọ màu đỏ thăm máu bằng văn

nghệ hòa giải hòa hợp màu đỏ bắt đầu với hoa hồng đỏ, làng hồng đỏ, rồi đôi mắt đỏ bồ câu ngậm hành lúa đỏ cho đến đèn lồng đỏ để trở về với cội nguồn đỏ 45 là: Mẹ (Việt Nam) khóc hoài với nguồn thương chưa cạn đậm màu cờ đỏ hơn màu các con. (những nghệ sĩ trình diễn vô tình không để ý âm mưu nhồi sọ màu đỏ của tuyên vận)

Nhân quyền là ánh sáng chiếu khắp mươi phương; nhưng muôn ánh sáng ấy lọt vào ngôi nhà đen tối Việt Nam, xin đồng bào phải tự tay mở cửa (dân tộc tự quyết, chính nghĩa quốc gia) đừng ỷ lại vào bàn tay bọc nhung quốc tế thuận nghịch, tốt xấu bất thường. Đó là điều kiện tiên quyết. Nói một cách khác phải giải thể cộng sản (bẻ khóa ngực tù) thay vì ngồi chờ khóa ngực biến thể với thời gian. Tất nhiên, ngồi chờ mãi rồi cũng có ngày ánh sáng nhân quyền quốc tế chiếu lọt qua ngôi nhà sập nát. Khi ấy ngôi nhà quốc gia biến thể còn lại chỉ là một tổ hợp nhượng địa quốc tế. Đó là một chợ trời, phi quốc gia, phi dân tộc. Di vật văn hóa từ lâu được đăng bán cho con buôn đồ cổ, nay bán luôn đất tổ, buôn cả dân tộc, chuyển hết ngân quỹ, tẩu tán bán sạch ngoại trừ... ngoại trừ tư tưởng bác Hồ, bác đã được Liên Hiệp Quốc vinh danh... anh hùng nhân quyền quốc tế năm 1990 nếu không xảy ra vụ bạo động Thiên An Môn 1989.

5. BẬT ĐÈN XANH CHO ĐÈN LỒNG ĐỎ

Đồng bào Việt Nam ngồi trên ghe liều chết vượt biên ty nạn cộng sản, ai cũng nhất trí mong sao giải thể gấp chế độ Bắc

Bộ Phủ để sớm trở về quê hương, không ai có ý nghĩ dại dột hòa hợp hòa giải với một chế độ quốc tế độc tài phi nhân. Đồng thời mọi người đều tức giận chế độ miền Nam bị đồng minh Hoa Kỳ cùp viện trợ bỏ rơi sau bao năm hứa hẹn tình nghĩa mặn nồng. Giận người rồi nghĩ đến ta, đồng bào oán luôn cấp lãnh đạo Đệ nhất lẩn Đệ nhị Cộng hòa quá lệ thuộc vào Mỹ, thiếu tinh thần dân tộc tự quyết, có óc kỵ thị và không biết trọng nhân quyền tự do dân chủ.

Do đó biết bao thế hệ thanh niên anh hùng nêu cao ngọn cờ chính nghĩa quốc gia, kháng chiến chống vừa đế quốc thực dân và vừa cộng sản kể từ 1945 cho đến nay 1999 vẫn chưa chấm dứt. Và với đại họa cộng sản, thanh niên ưu tú Việt Nam tiếp tục hy sinh ngoài mặt trận hay tuẫn tiết theo gương ngũ hổ tướng quân năm 1975 và vị thủy sư cô đơn năm 1987.

Đồng bào hải ngoại lâu ngày hấp thụ chế độ tự do dân chủ biết tôn trọng nhân quyền, dần dần quên đồng hương đang lâm nạn trong chế độ cộng sản. Xưa họ đưa con em đi làm nghĩa vụ quốc tế sát nhân thì nay lại buộc con em đi làm nghĩa vụ lao động đao dày, ngõ hầu đâu tắt mặt tối, con em sẽ không có thì giờ tư duy về nhân quyền, hay tự do dân chủ.

Do đó, thay vì giải thể một chế độ độc tài có bản chất quốc tế, đồng bào lại tranh đấu đòi hỏi nhân quyền, tự do dân chủ ở một chế độ phi nhân quyền phi quốc gia dân tộc. Đòi hỏi một chuyện không bao giờ có là công dã tràng xe cát biển Đông. Nếu dùng phương pháp hòa giải hòa hợp để

mong cộng sản quốc tế sửa tu chỉnh hiến pháp như ở Âu Mỹ và biến thể dần dần giúp dân ty nạn có cơ hội hương xây dựng quốc gia, là mắc mưu cộng sản quốc tế và tài phiệt. Đồng bào sẽ hợp thức hóa chế độ mafia quốc tế này muôn đời và con cháu chúng ta tiếp tục làm lao công tiên tiến cho chế độ cộng an cờ đỏ sao vàng. Chiến dịch hoa hồng đỏ, chim bồ câu mắt đỏ, hạt lúa đỏ, lồng đèn đỏ của bọn ngụy quốc gia trở cờ tuyên vận sẽ nhuộm đỏ đồng bào ty nạn.

Một số nhân vật đang nêu cao ngọn cờ chính nghĩa quốc gia và triệt để chủ trương giải thể nguy quyền cộng sản bỗng nhiên nghe lời tuyên vận, xoay qua tranh đấu cho nhân quyền và tự do dân chủ ngõ hầu biến thể từ từ chính quyền cộng sản. Họ cho rằng việc giải thể một cơ cấu cộng sản chư hầu Trung Quốc một cách bất ngờ và triệt để bằng bạo lực quần chúng hay bằng can thiệp quân sự quốc tế kiểu Kosovo hay Đông Timor, khó lòng mà xảy ra tại Việt Nam. Họ quên mất câu tục ngữ của cha ông: Khó đâu phải vì ngăn sông cách núi mà khó vì lòng người ngại núi e sông.

Nhưng đồng thời ngược lại, một số nhân vật khác thiên tả xưa tranh đấu cho nhân quyền, tự do và dân chủ, chủ trương hòa giải hòa hợp với cộng sản nay thức tỉnh khi thấy cần phải giải thể chế độ bằng bạo lực nếu cần, trước sự ngoan cố và bịp bợm của cộng sản Việt Nam vô phương cứu chữa. Bài học hòa hợp hòa giải (HGHH) do cộng sản Việt Nam tung ra để lừa bịp rồi sát hại người quốc gia có đến năm lần

bảy lượt kể từ cụ Phan Bội Châu (HGHH số 1 1926) cho đến nay qua những giai đoạn kháng chiến (HGHH số 2 1945), đình chiến (HGHH số 3 1954) để xâm nhập (HGHH số 4 1960), rồi đình chiến lại (HGHH số 5 1973) để thôn tính luôn (HGHH số 6 1975), cuối cùng hàng triệu người ty nạn chạy trốn HGHH cũng vẫn có người mắc mưu hòa giải để biến thể (HGHH số 7 năm 2000). Nếu không có biến cố 1963 thì Đệ Nhất Cộng Hòa khi bị đồng minh bỏ rơi, cũng đã tính chuyện HGHH với cộng sản để chống Mỹ bội nghĩa, bạc tình. Chủ nghĩa mác-xít lê-ni-nít không bao giờ chấp nhận tự do, dân chủ và nhân quyền để có thể biến thể. Đòi hỏi chúng thực thi dân chủ dân quyền là đòi bác ái nơi Satan hay từ bi nơi Ma vương. Đòi hỏi cộng sản biến thể để thực thi là mắc mưu tuyên vận: chúng sẽ bảo dân chủ tập trung là dân chủ gấp 100 lần dân chủ tư bản, dân quyền là biệt lệ của nhân quyền của mỗi nước có chủ quyền, còn tự do hạnh phúc thì bảo đảm trong tương lai sẽ có xấp mười bảy giờ theo công thức zérô nhân mươi là 10 zérô. Đòi bỏ điều 4 của Hiến pháp 92, thì Quốc Hội bù nhìn sẽ trở về với Hiến Pháp 1945 lập lại ngay đảng Dân Chủ què hay Xã Hội ma (bị giải tán năm 92) và qua trung gian Mặt Trận Tổ Quốc cho phép hải ngoại lập thêm những đảng mới để tha hồ bầu bán.

Ngay cả độc đảng cộng sản Việt Nam cũng đã nhiều lần được giải tán giả tạo hoặc đổi tên để bịp mọi người như Hội Nghiên Cứu Mác Xít 1945, hay đảng Lao Động 1954, trước khi hiện

nguyên hình là đảng Cộng sản Việt Nam 1975. Vì tự thấy bất lực và thiếu sáng kiến để tự mình kiểm ra mô thức giải thể cộng sản nên một số nhân vật chính trị salon chạy theo những tổ chức quên chính nghĩa quốc gia và tinh thần dân tộc tự quyết để ngôi chờ Mỹ bật đèn xanh cứu lồng đèn đỏ. Xin nhớ rằng theo truyền thống chính trị duy lợi ích, Mỹ có thể cùng một lúc bật đèn xanh cho phép biến thể lẩn giải thể.

Người quốc gia có tinh thần dân tộc tự quyết, hành động theo lợi ích quốc gia không bao giờ ngồi chờ đèn xanh cả. Để tiện trình bày tôi xin phân loại như sau:

A. Hoa Kỳ bật đèn xanh biến thể

Thế giới sợ Bắc Bộ Phủ không thể đứng lâu trước sự phẫn nộ của toàn dân nên Hoa Kỳ vì quyền lợi phải bật đèn xanh biến thể để chặn đồng bào trong nước nổi dậy và để buộc đàn hậu sinh vinh quang lao động trả nợ quốc tế 64 tỷ do tham nhũng cộng sản chuyển ra nước ngoài. Hai trường hợp sẽ xảy ra ở Hà Nội:

1. Phe bảo thủ hủy bỏ điều 4 hiến pháp, cho phép các tổ chức hải ngoại về tham gia tổng tuyển cử theo mô thức Cao Mên. Nghĩa là trở lại làm tiền đồn kiểu Hun Sen.

2. Phe đổi mới hủy bỏ điều 4 hiến pháp, cho phép các tổ chức hải ngoại về tham gia tổng tuyển cử theo mô thức Cao Mên nghĩa là làm tiền đồn kiểu Ranarith.

B. Hoa Kỳ bật đèn xanh giải thể:

1. Một chính phủ Cộng hòa lưu vong do những bậc lãnh đạo lưu vong hoặc do những anh hùng

được cộng đồng Việt Nam hải ngoại đề cử thành lập, được Tòa Bạch Ốc viện trợ quân sự và kinh tế để hồi hương giải thể chế độ cộng sản theo mô thức Đệ Nhị Cộng Hòa trước 75, nghĩa là trở lại làm tiền đồn lệ thuộc Hoa Kỳ chống Trung Cộng. Có thể trả nợ quốc tế 64 tỷ do tham nhũng cộng sản/mafia tùy theo áp lực kinh tế Hoa Kỳ.

2. Một chính phủ lâm thời Cách Mạng không lệ thuộc vào đèn xanh nào cả, được thành lập trong nước, có lãnh thổ trong và ngoài nước, do giới trẻ lãnh đạo có óc sáng tạo để tự lực tự cường, quyết hy sinh thân mạng và tài sản để giải thể chế độ cộng sản theo mô thức dân tộc tự quyết và tức khắc giải tán sau khi tổ chức tổng tuyển cử để thành lập một chính phủ dân chủ pháp trị nằm trong khối chính trị và kinh tế Đông Nam Á. Có thể được Hoa Kỳ công nhận mặc dầu không trả nợ tham nhũng cộng sản/mafia.

KẾT LUẬN: LỚP GIÀ PHẢI TRẺ BỘ ÓC ĐỂ TRÁNH NẠN TUYÊN VẬN THẤP ĐÈN LỒNG ĐỎ

Tôi xin nói rõ, lớp già là nói lớp người có bộ óc chưa đổi mới. Do đó có những bô lão trẻ-bộ-óc không thuộc lớp già-bộ-óc nói trên và cũng có những cụ non thanh niên mà lại thuộc lớp già vì chưa chịu học hỏi thêm để đổi mới tư duy. Lớp già-bộ-óc tuy khai hơn đỉnh cao trí tuệ Bắc Bộ Phủ nhưng vẫn chưa theo kịp đà biến đổi tư duy theo thời đại - tin học điện toán - của kinh tế thị trường. Lý luận toán học khác hẳn luận lý cổ điển, phương pháp UML (Unified Modeling

Language) khác phương pháp suy luận máy móc một chiều. Sau đây một thí dụ suy luận máy móc một chiều: Một tổ chức chính trị có tinh thần dân tộc tự quyết đang hoạt động chống cộng sản mạnh thì bị bọn tuyên vận đặt nghi vấn về nguồn tài trợ. Người già-bộ-óc chỉ biết có ba nguồn tài trợ nên xem nghi vấn tuyên vận là chí lý:

1. Một là quyên góp (tuyên vận vu cáo ngay đó là tổ chức lường gạt đồng bào không chứng minh được),

2. Hai là C.I.A Hoa Kỳ tài trợ (tuyên vận bảo đó là tổ chức tay sai Mỹ)

3. Ba là Bắc Bộ Phủ (tuyên vận bảo đó là tổ chức chống cộng già của cộng sản lập ra để lừa bịp người quốc gia).

4. Bốn là không biết gì thêm nên không tin có gì khác.

Thật đáng tiếc, người trẻ-bộ-óc theo tân lý luận thì có hàng vạn cách kiếm ra nguồn tài trợ nếu mình có sáng kiến và có khả năng thực hiện những gì mình hứa để đem lại chữ tín cho đồng bào. Chữ tín của thời đại kinh tế thị trường là sự thành công thực tiễn phù hợp với lý thuyết mới do mình phát minh, là thành quả lợi ích cho mình và cho người. Thời đại tự do dân chủ không thể nào vu cáo hành động người khác bằng suy diễn lý thuyết kiêc mác xít, ngược lại cũng không thể nào chứng minh thành quả bằng những báo cáo láo, những thống kê bịp như cộng sản được. Hàng vạn thanh niên Việt Nam ty nạn đã biết dùng khối óc sáng tạo khoa học kỹ thuật của mình để tạo chữ tín trong giới doanh thương và từ đấy thực hiện được biết bao nhiêu nguồn tài trợ

(Không thấy ai thắc mắc về nguồn tài trợ hàng trăm tỷ bằng cổ đông (stock) của Bill Gate cả. Óc trẻ lý luận căn cứ theo thống kê xác suất chứ không lý luận suy diễn kiểu chính trị xa lông bất chấp kết quả thực tế. Già-bộ-óc suy luận theo tam đoạn luận nhị nguyên chỉ biết phán quyết một đúng, hai sai. Trẻ-bộ-óc dễ thông cảm nhau hơn vì họ suy luận theo xác suất: tức trong một phán quyết có mấy % đúng, mấy % sai và mấy % không biết, nói cách khác không có cái gì hoàn toàn đúng hay hoàn toàn sai để mà tranh chấp cả. Tuổi trẻ ty nạn không bao giờ hỏi nhau về nguồn tài trợ. Khi thấy bạn bè thành công là họ tin vào sự tự lực cánh sinh của bạn. Họ biết đánh giá khả năng sáng tạo và tổ chức quản trị của nhau. Người trẻ-bộ-óc không chống đối chính trị duy lợi của quốc tế mà phải tùy cơ ứng biến bằng óc sáng tạo của mình. Người trẻ-bộ-óc không trách cứ Hoa Kỳ đã bỏ rơi Việt Nam cho cộng sản mà chỉ trách mình già-bộ-óc không chuẩn bị kịp để ứng phó cứu dân trong mọi biến cố có thể xảy ra (Thí dụ: Lý Thừa Văn ở Nam Hàn, Tưởng Giới Thạch ở Đài Loan). Ngoài ra luận lý trẻ-bộ-óc không có luật triết tam (tiers exclus) máy móc theo tam đoạn luận cổ điển mà cộng sản thường dùng một cách ấu trĩ bằng ngụy biện (nhị luận): ví dụ Yêu nước là yêu chủ nghĩa xã hội không có cái thứ ba gì khác. Già-bộ-óc áp dụng bừa bãi luật triết tam này trong đời sống hằng ngày thì chỉ gây chia rẽ làm tan nát cộng đồng. Tất nhiên tuyên vận cộng sản lợi dụng sự kiện này để cài người trong mọi

tổ chức cộng đồng phá hoại đoàn kết. Các báo lá cải tuyên vận cũng chuyên môn dùng ngụy biện vu khống vô tội vạ những tổ chức chống cộng qua những mục ngụy biện nói mà chơi, phiếm dị rất ăn khách già-bộ-óc. Thí dụ luận điệu triết tam: nếu có anh A trong Hội X thì tôi từ chức, hoặc nếu có tôi thì phải loại anh A ra khỏi Hội. Ở San Francisco năm 1997 có luật lạ kỳ do một Hội X đề xướng gây khó khăn hoạt động cho tổ chức Cộng Đồng VN, luật bảo rằng: nếu anh ở trong Tổ chức cộng đồng VN thì không được nhập vào ban lãnh đạo Hội X hoặc ngược lại (?). Xin thưa: luận lý trẻ-bộ-óc chấp nhận một người có thể ở trong bao nhiêu Hội cũng được, làm lãnh đạo cũng không sao, miễn đừng có sự mâu thuẫn về mục đích hay tôn chỉ căn bản nòng cốt của tổ chức để tránh nạn ba phải đứng hàng hai hàng ba vì quyền lợi bản thân. Thí dụ một người ở trong Hội chống thuốc lá không thể hiện diện trong Hội bệnh vực thuốc lá; một người trong tổ chức chống cộng không thể nào chấp nhận một người hợp tác với một tổ chức thân cộng; Lý Duyên Sinh là nguồn gốc vạn vật theo Phật giáo nên một Thiền Sư Thích Nhất Hạnh không thể nào bảo rằng Phật tử là con của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Mẹ Thánh Linh trong tập Living Buddha, Living Christ vì lý do khác tôn chỉ căn bản của mỗi tôn giáo: Theo Thánh Kinh thì Đức Chúa Cha là Đấng Tạo Hóa ra vạn vật, và Đức Chúa Mẹ Thánh Linh đâu phải Đấng Tạo Hóa Mẹ. Thay đổi tôn chỉ làm hoang mang tín đồ. Đạo Cao Đài cũng chủ trương như vậy

nhưng trung thực hơn vì họ không bao giờ tự xưng họ là Phật giáo hay Công giáo hiện đại hóa mà là Cao Đài Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ.

Các bô lão ngày xưa trong Hội nghị Diên Hồng nhờ hướng về mỗi một tôn chỉ căn bản là chính nghĩa quốc gia, nên cởi mở hơn một số bô lão ty nạn già-bộ-óc ngày nay: Các cụ xưa không bao giờ chia rẽ nhau vì những chuyện không ăn nhầm gì với việc giải thể tập đoàn công sản, một quốc nạn triền miên do tuyên vận. Ngày xưa Tưởng Trần Quốc Tuấn xuất trận phò vua vì nợ nước, vì đại nghĩa trước quân Mông Cổ xâm lược, quên mối thù nhà rất lớn đối với vua Trần Nhân Tông.

Do đó tôi xin mạo muội kết luận: Đồng bào ty nạn muốn đoàn kết vì chính nghĩa quốc gia chống quốc nạn cộng sản/mafia, nên cầu cơ triều thỉnh hương linh bô lão Diên Hồng hiện về giúp cho trẻ-bộ-óc lại ngõ hầu tránh được nạn tuyên vận văn nghệ đang thấp đèn lồng đỏ. Bắc Bộ Thủ đang chuyển ồ ạt đô la sang mua chuộc lòng người, vì sự thật vẫn là sự thật. Bắc Bộ Thủ là một tập đoàn mafia bán nước. Khách quan mà nói, tất cả đồng bào hải ngoại, dầu già hay trẻ-bộ-óc - kể cả những bọn tuyên vận, mặc dầu miễn cưỡng - đều giương cao ngọn cờ vàng ba sọc đỏ và triệt để tránh né lá cờ máu ô nhục xem như thổi tă. Bằng chứng: không một ai dám đeo logo cờ máu quốc nạn trên mình hoặc dán trên xe hơi.

Tùy cơ ứng biến, bọn tuyên vận được lệnh tập trung nỗ lực cò mồi chống cộng hăng hơn ai hết